Mohai V. Lajos

Kusza négysorok, Kanizsa

Kanizsa, Kanizsa
rózsakert tavasza
virágnak virága
nyílik a világra

Kanizsa, Kanizsa
Potyli-part domb töve
fölötte vasút fut
gőzmozdony öröme

Kanizsa, Kanizsa
udvarunk lugasa
szellőcskék hulláma
szőlők hűs levele

Kanizsa, Kanizsa,
utcasár-illata
pelyhedző kicsi hárs
tavaszi zsongása

Kanizsa, Kanizsa
szomorúfűz-fonat
messzire ringatja
a holdfény-pántokat

Kanizsa, Kanizsa
tavasz-ég teteje
fehérre festi meg
a bodros szelence

Kanizsa, Kanizsa
eres diólevél
az agyagba szikkad
a felhőkig fölér

Kanizsa, Kanizsa
a fű elhalványul
giliszta, kágyilló
kövek alatt lapul

Kanizsa, Kanizsa
hull a nyári alma
reped húsa, héja
kimászik a magja

Kanizsa, Kanizsa
pince mohos alja
pókhálóknak leple
üreges föld keble

Kanizsa, Kanizsa
őszi üstök főztje
szilvalekvár-ízek
libbennek belőle

Kanizsa, Kanizsa
nyári tócsák fénye
kánikulai nap
zivatar edénye

Kanizsa Kanizsa
sárga búzatábla
a déli verőn áll
földbe cövekelve

Kanizsa, Kanizsa
dombok közt kanyarog
ezerszám házának
kontya mind tarajos

Kanizsa, Kanizsa
hullámzik völgyön át
hullámzik hegyen át
összeforr az éggel

Kanizsa, Kanizsa
lankáin ciprusok
mediterrán kékjén
olajfa-ritmusok

Kanizsa, Kanizsa
nyűhetetlen város
lassan nyolcszáz éve
ír róla az *árkus*

Kanizsa, Kanizsa
óriás lábnyoma
óriás gurigán
az idő száll tova

Kanizsa, Kanizsa,
Velika Kaniža,
törökül: Kanije
ăterra Knysa

Post scriptum

Kanizsa, Kanizsa
olajosok népe
fekete aranytól
mosolyog a képe

Kanizsa, Kanizsa
a sörösök népe
folyékony aranytól
pillongat a képbe

Kanizsa, Kanizsa
üvegfúvók gyára
öreg vasöntöde
szeszüzemi lárma

Kanizsa, Kanizsa
rongyos zsinagóga
gyommal fölvert örvény
reszket begubózva

Kanizsa, Kanizsa
a Vasember háza
Örzsébet királné
szolgálóleánya

Kanizsa, Kanizsa
a katona város
rangja, híre, súlya
csillaggal arányos

Kanizsa, Kanizsa
a határsáv széle
újságpapír írja
hol a világ vége